

PROTOKÓŁ NR 4/2026
z posiedzenia
Komisji Skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Opocznie
w dniu 21 kwietnia 2026 roku

Posiedzeniu Komisji przewodniczył Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji.

Lista obecności radnych znajduje się w teczce z posiedzeń komisji.

Ad. pkt 1.

Otwarcie posiedzenia.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – otworzył posiedzenie Komisji i powitał wszystkich obecnych. Następnie poinformował, że Komisje Rady Miejskiej w Opocznie są transmitowane na żywo w Internecie. Transmisja obrad odbywa się za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Na podstawie listy obecności stwierdził, iż Komisja posiada wymagane kworum.

Ad. pkt 2.

Przedłożenie porządku posiedzenia.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - zapytał, czy ktoś z Radnych wnosi o zmianę porządku posiedzenia (załącznik nr 1 do protokołu).

Brak głosów.

Porządek posiedzenia:

1. Otwarcie posiedzenia.
2. Przedłożenie porządku posiedzenia.
3. Przyjęcie protokołu z miesiąca marca br.
4. Zapoznanie się z wnioskiem Pana P.Z. dotyczącym stanowiska w sprawie znaczenia rolnictwa dla wspólnoty lokalnej, z dnia 17.02.2026 r. – c.d.
5. Zapoznanie się ze skargą Pani K.L. na Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Opocznie z dnia 11.03.2026 r. – c.d.
6. Zapoznanie się ze skargą Pana D.G. na Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, z dnia 15.10.2025 r. – c.d.
7. Zapytania i wolne wnioski.
8. Zamknięcie posiedzenia.

Komisja przyjęła proponowany porządek posiedzenia.

Ad. pkt 3.

Przyjęcie protokołu z miesiąca marca 2026 r.

Przewodniczący poinformował, że protokół Komisji Skarg, wniosków i petycji Nr 3/2026 z dnia 17 marca 2026 r. był wyłożony do wglądu w Biurze Rady Miejskiej w terminie wymaganym Statutem Gminy, jak również projekt protokołu został zamieszczony w Informatorze programu e-sesja.

Przewodniczący zapytał, kto z radnych wnosi uwagi do protokołu Nr 3/2026 z dnia 17 marca 2026 r.

Wobec braku uwag Przewodniczący poddał pod głosowanie protokół w wersji przedłożonej z dnia 17 marca 2026 r.

Komisja głosami: za - 4, przeciw - 0, wstrz. - 0 przyjęła protokół z posiedzenia Nr 3/2026 z dnia 17 marca 2026 r.

Ad. pkt 4.

Zapoznanie się z wnioskiem Pana P.Z. dotyczącym stanowiska w sprawie znaczenia rolnictwa dla wspólnoty lokalnej, z dnia 17.02.2026 r. – c.d.

Pisma w sprawie stanowią załącznik do protokołu Nr 3/2026 z dn. 17.03.2026 r.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - w związku z ostatnią zmianą Statutu Gminy Opoczno, która umożliwi Radzie wyrażanie swojej woli w formie niewiążących stanowisk, apeli lub opinii (do których stosuje się odpowiednio przepisy Statutu dotyczące uchwał), a także z uwagi na fakt, że uchwała w tym zakresie w najbliższym czasie wejdzie w życie, złożył wniosek o przelożenie procedowania przedmiotowej sprawy na kolejne posiedzenie komisji.

Radny Tomasz Kopera – za

Radny Andrzej Rożenek – za

Radny Arkadiusz Lipiec - za

Radna Ewa Róg - za

Głosowanie: za - 4, przeciw - 0, wstrz. – 0.

Ad. pkt. 5.

Zapoznanie się ze skargą Pani K.L. na Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Opocznie z dnia 11.03.2026 r. – c.d.

Pisma w sprawie stanowią załącznik nr 2 do protokołu. Pozostałe przy protokole Nr 3/2026 z dn.: 17.03.2026r.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - złożył wniosek o wyłączenie transmisji obrad Komisji Skarg, wniosków i petycji. W uzasadnieniu wskazał, że materiały dotyczące skargi, przebiegu postępowania oraz sama skarga zawierają dane wrażliwe, zarówno dotyczące Skarżącej, jak i członków jej rodziny. Ich publiczne ujawnienie mogłoby naruszyć prawo do ochrony danych osobowych tych osób. W związku z powyższym Przewodniczący zaproponował, aby dalsze procedowanie skargi na Dyrektora MGOPS odbywało się bez transmisji online. Jednocześnie obrady komisji będą nadal protokołowane oraz nagrywane.

Radny Tomasz Kopera – za

Radny Andrzej Rożenek – za

Radny Arkadiusz Lipiec - za

Radna Ewa Róg - za

Głosowanie: za - 4, przeciw - 0, wstrz. – 0.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – Przewodniczący Komisji odczytał treść skargi, po czym udzielił głosu osobie skarżącej.

Pani K.L. – Skarżąca – przedstawiła zarzuty wobec działalności Miejsko–Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, wskazując, że podjęte działania były – w jej ocenie – nieadekwatne do okoliczności sprawy. Podniosła, iż instytucja dysponowała dokumentacją i informacjami wskazującymi na prawidłowe funkcjonowanie rodziny oraz sprawowanie opieki. W ocenie osoby skarżącej zastosowane środki proceduralne okazały się nadmiernie obciążające i przyczyniły się do zwiększenia stresu oraz trudności organizacyjnych po stronie rodziny. Wskazano również, że prowadzone działania miały wpływ na sytuację emocjonalną członków rodziny oraz wiązały się z dodatkowymi obciążeniami natury organizacyjnej i finansowej.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy Skarżąca podnosi zarzut, że w następstwie złożonego donosu MGOPS wszczął procedurę, w wyniku której przydzielono jej asystenta rodziny. Następnie zapytał, czy przydzielenie asystenta rodziny nastąpiło na mocy postanowienia sądu.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, iż przydzielenie asystenta stanowiło kolejny etap wsparcia mającego pomóc jej w powrocie do równowagi po sytuacji, która – w jej ocenie – została spowodowana działaniami instytucji MGOPS. Dodała, że długotrwały i przewlekły stres wpływa negatywnie na funkcjonowanie organizmu, powodując zaburzenia koncentracji oraz utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - zapytał, jakie okoliczności doprowadziły do przydzielenia asystenta rodziny, czy tylko na skutek donosu.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała twierdząco.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – podsumował, iż do MGOPS wpłynął donos w następstwie którego zostały podjęte działania o przydzieleniu asystenta rodziny. Zapytał o dalsze postępowanie sądowe.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, iż dalsze postępowanie toczyło się w przedmiocie ograniczenia władzy rodzicielskiej.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy wsparcie asystenta rodziny okazało się pomocne czy też przyniosło Skarżącej negatywne konsekwencje.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, iż wsparcie asystenta rodziny w jej ocenie przyniosło więcej negatywnych niż pozytywnych skutków, ponieważ proponowane formy współpracy były – zdaniem Skarżącej – zbędne w stosunku do rzeczywistych potrzeb jej rodziny (m.in. w zakresie wsparcia oferowanego przez PFRON). Wskazała, że jedno z jej dzieci nie wymaga pomocy w postaci sprzętu specjalistycznego ani środków higienicznych, takich jak rower trójkołowy czy pieluchy, wobec czego proponowanie tego rodzaju wsparcia uznała za nieadekwatne do sytuacji rodziny.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - zapytał, czy wsparcie asystenta rodziny w jakikolwiek sposób odciążyło Skarżącą w wykonywaniu obowiązków związanych z samotnym wychowywaniem dzieci oraz godzeniem tych obowiązków z pracą zawodową. Czy asystent umożliwił rozwój kariery, pomógł w obowiązkach domowych, rozwiązał pewne problemy, czy przeciwnie, utrudnił możliwość podjęcia pracy.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, iż w okresie współpracy z asystentem rodziny była to dla niej dodatkowa forma obowiązku organizacyjnego, ponieważ – jak wskazała – jako osoba pracująca i jednocześnie dojeżdżająca na rehabilitację oraz terapię, musiała uwzględniać czas wizyt asystenta, co generowało dodatkowe obciążenie. Dodała, że nie ocenia samych rozmów z asystentem negatywnie, lecz wskazuje na aspekt czasowy i organizacyjny, w którym pozostawała bez realnego odciążenia w obowiązkach wychowawczych, podkreślając jednocześnie, iż – w jej ocenie – nie jest rolą asystenta przejmowanie tych obowiązków.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy oprócz donosu, który wpłynął do MGOPS, jakakolwiek instytucja: szkoła czy policja, bądź inne instytucje stwierdziły, że Skarżąca źle sprawuje opiekę nad dziećmi i dochodzi do nieprawidłowości w rodzinie.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała przecząco, wskazując, iż pozostaje w stałym kontakcie ze szkołą, do której uczęszczają jej dzieci, w tym z Wicedyrektorem oraz nauczycielami. Podkreśliła, że w razie wystąpienia jakichkolwiek trudności zawsze podejmuje działania i osobiście stawia się w szkole w celu wyjaśnienia sytuacji. Jej celem jest zapewnienie dzieciom jak najlepszych warunków funkcjonowania.

Dodała, iż była na bieżąco informowana o sprawach szkolnych i uczestniczyła w spotkaniach dotyczących IPET (Indywidualnego Programu Edukacyjno-Terapeutycznego) oraz WOPFU (Wielospecjalistycznej Oceny Poziomu Funkcjonowania Ucznia). Przedstawiała również dokumentację oraz opinie specjalistów, z których wynikało, że ewentualne trudności w zachowaniu dzieci nie mają charakteru wynikającego z demoralizacji, lecz są związane z ich funkcjonowaniem neurorozwojowym. Wskazała ponadto, że – w jej ocenie – częste zaangażowanie różnych instytucji w życie rodziny mogło powodować u dzieci poczucie niepewności i stresu, który nasilał się wraz z liczbą kontaktujących się osób. Sytuacja ta skutkowałą koniecznością częstszych konsultacji psychologicznych w celu zapewnienia dzieciom odpowiedniego wsparcia.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy jedno z dzieci ma stopień niepełnosprawności.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała twierdząco.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy ze strony pedagoga szkolnego lub psychologa (dziecko uczęszczało do dwóch różnych placówek) zostały sporządzone negatywne opinie dotyczące sprawowanej przez Skarżącą opieki oraz czy takie opinie zostały przekazane do sądu lub MGOPS w związku z wnioskiem o ograniczenie władzy rodzicielskiej.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, iż nie posiada informacji, jak wyglądała sytuacja z poprzednią szkołą. Wie natomiast, iż w poprzedniej szkole orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego nie było w pełni realizowane, nie było spotkań w temacie IPET i WOPF. Jako samotna matka miała zakaz prowadzania dziecka na świetlicę, co było dodatkowym utrudnieniem. W tamtym czasie Skarżąca miała kontakt z asystentem, zgłaszała nieprawidłowości dotyczące przemocy ze strony rówieśników w stosunku do jej dziecka. W następstwie szkoła nie robiła z tym nic, asystent wówczas nie dał odpowiedniego wsparcia, bo nie stanął po stronie rodziny, dlatego Skarżąca przeniosła dziecko do innej szkoły. Tam dziecko dobrze się zaadoptowało, początki były cięższe, bo jest to dla dziecka zmiana otoczenia. Skarżąca nie żałuje decyzji dotyczącej przeniesienia dzieci do innej szkoły, ponieważ w obecnej szkole ma w pełni wsparcie zarówno nauczycieli jak i dyrekcji.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy w obecnej szkole p. Dyrektor bądź psycholog mają zastrzeżenia co do formy sprawowania opieki przez Skarżącą. Czy w tej kwestii nie ma żadnych uchybień bądź nieprawidłowości.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała przecząco. Dodała, że Dyrekcja wyraża uznanie dla postępów dziecka w zakresie funkcjonowania, zachowania oraz wyników w nauce. Skarżąca wskazała, iż wielokrotnie spotyka się z bardzo pozytywnymi opiniami na temat dziecka. Podkreśliła, że początki były trudniejsze, jednak Dyrekcja od samego początku wykazywała się wyrozumiałością oraz świadomością, że dziecko posiada orzeczenie o niepełnosprawności i szczególne potrzeby emocjonalne, co mogło wpływać na proces adaptacji. Skarżąca zaznaczyła, że przez cały ten okres otrzymywała stałe wsparcie ze strony Dyrekcji, za co wyraża wdzięczność.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy w związku ze specjalnymi potrzebami dziecka, Skarżąca uczestniczyła w specjalistycznych zajęciach terapeutycznych bądź rehabilitacjach i z tego tytułu ponosiła koszty. Czy w całym systemie pomocowym uczestniczył asystent rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, iż asystent nie uczestniczył w systemie pomocowym. Dodała, że dziecko uczestniczyło w jednej godzinie rehabilitacji i jednej godzinie terapii tygodniowo. Wspomniała, iż dziecko miało przerwę w rehabilitacji ze względu na duży skok wzrostu. Obecnie dziecko jeździ na rehabilitację metodą FED. Są to duże koszty, którym musi sprostać Skarżąca, nie mając wsparcia z żadnej instytucji.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy aktywne uczestnictwo asystenta rodziny na niekorzyść Skarżącej przed sądem oraz działania MGOPS wpłynęły niekorzystnie na sytuację Skarżącej dotyczącą pracy.

Pani K.L. – Skarżąca – odpowiedziała, że we wrześniu dostała pismo z sądu, z którego dowiedziała się, iż na sprawie będzie obecna osoba, która wcześniej stosowała przemoc wobec Skarżącej. Wiadomości były niekorzystne. Wspomniała, iż tej osobie groziło więzienie za niealimentację. Wszystkie te zdarzenia spowodowały natłok myśli i silny stres u Skarżącej. Nie czuła wsparcia ze strony MGOPS, ponieważ w mniemaniu Skarżącej Ośrodek „otworzył furtkę” tej osobie. Dziecko Skarżącej obawiało się kontaktów ze wspomnianą osobą. W następstwie Skarżąca była zmuszona ponownie uczestniczyć w terapiach z dzieckiem, aby pomóc mu wszystko zrozumieć. W związku z zaistniałą sytuacją, Skarżąca zaczęła zasypiać do pracy, w tamtym okresie nie nadawała się do tego, aby pracować. Miała obawy, nie wiedziała co ją spotka i co będzie, więc nie jest to forma wsparcia z MGOPS.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – przypomniał, iż jest to postępowanie w sprawie skargi. Następnie poprosił o sformułowanie zarzutów, które stawia Skarżąca w stosunku do MGOPS. Zapytał, czy było to w pewnym sensie nadużycie władzy w związku z przydzieleniem Skarżącej asystenta rodziny, co skutkowało nieuzyskaniem pomocy i jednocześnie doprowadziło przez Ośrodek do sytuacji, w której Skarżąca i jej rodzina miała poczucie dyskomfortu i pogorszenia sytuacji życiowej.

Pani K.L. – Skarżąca – w ocenie Skarżącej zabrakło zrozumienia dla jej sytuacji rodzinnej oraz trudności związanych z wychowywaniem dwójki dzieci posiadających orzeczenia. Podkreśliła, że pomimo podejmowanych przez nią starań i zaangażowania, nie czuła się dostrzeżona ani doceniona. W ocenie Skarżącej zabrakło empatii oraz uwzględnienia okoliczności, z jakimi mierzy się na co dzień, a podejmowane działania przyczyniły się do powstania dodatkowych trudności. Skarżąca wskazała również, że musiała zmierzyć się z opiniowaniem jej osoby, a informacje dotyczące postępowania w sprawie ograniczenia władzy rodzicielskiej miały zostać ujawnione osobom trzecim. Podkreśliła, iż w jej ocenie zabrakło rozsądnego i życiowego podejścia do sprawy. Zaznaczyła, że zarówno ona, jak i jej rodzina zostali narażeni na znaczny stres. Skarżąca podkreśliła ponadto, że od piątego roku życia dziecka podejmowała liczne działania ukierunkowane na wspieranie jego rozwoju, w tym korzystanie z fizjoterapii, diagnostyki oraz terapii. Wskazała, iż aktywnie poszukiwała różnych form wsparcia terapeutycznego dla dziecka, nie rezygnując z podejmowanych działań. W jej ocenie cała zaistniała procedura stanowiła dla niej bardzo trudne doświadczenie, niosące negatywne konsekwencje dla niej oraz jej rodziny.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny w MGOPS – zwróciła uwagę, iż sposób formułowania zadawanych pytań może sugerować treść odpowiedzi udzielanych przez Skarżącą. Powyższą kwestię poddała pod rozważenie członków Komisji.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – wskazał, iż tematyka przedmiotowej skargi ma charakter szczególnie delikatny. Podkreślił, że udział w posiedzeniu Komisji oraz przedstawiane kwestie dotyczące życia prywatnego nie należą do sytuacji komfortowych.

Andrzej Rożenek – radny - stwierdził, iż Komisja rozpatruje sprawy o coraz większym stopniu złożoności, dotyczące skarg oraz petycji. Podkreślił, że intencją wszystkich członków Komisji jest rzetelne i uczciwe rozpatrywanie tego rodzaju spraw. Zaznaczył, że nie należy dopatrywać się tendencyjności w wypowiedziach ani w sposobie zadawania pytań przez Przewodniczącego Komisji. Radny wskazał również, iż po raz pierwszy spotkał się z sytuacją opisaną przez Skarżącą, w której po wpłynięciu zgłoszenia, zostało wszczęte postępowanie bez wiedzy Skarżącej.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS w Opocznie – zapytała Skarżącą, kiedy rozpoczęła się praca z asystentem rodziny i kiedy wpłynął anonim.

Pani K.L. – Skarżąca – oświadczyła, że procedura sądowa została uruchomiona na skutek wpływu anonimowego zgłoszenia. Następnie Skarżąca podpisała zgodę na podjęcie działań bezpośrednio po jego wpłynięciu, tj. w dniu 1 czerwca 2024 r. Wskazała również, że wcześniej prowadzona była współpraca z MGOPS, która – w jej ocenie – nie przynosiła oczekiwanych efektów. Podkreśliła, iż dziecko doświadczało przemocy w szkole, o czym informowany był asystent rodziny. Zgłaszano także brak realizacji zajęć ze specjalistami przez poprzednią szkołę. We wrześniu Skarżąca została poinformowana o planowanym postępowaniu sądowym. W grudniu asystent rodziny uczestniczył w rozprawie jako świadek, wspólnie ze Skarżącą. W trakcie postępowania poinformował sąd, że współpraca Skarżącej z MGOPS przebiega prawidłowo oraz że nie zgłasza zastrzeżeń co do sprawowanej przez nią opieki nad dziećmi. Skarżąca wskazała, że późniejsza zmiana w relacji z asystentem rodziny wynikała z jej poczucia rozczarowania wobec instytucji, która – mimo prawidłowego wywiązywania się z obowiązków rodzicielskich – skierowała sprawę do sądu. Podkreśliła, że w toku postępowania przedstawiła dokumentację medyczną, opinie oraz wiadomości SMS, które przyczyniły się do korzystnego rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej konfliktu rodzinnego oraz kontaktów ojca z dzieckiem. Skarżąca zaznaczyła również, że ma świadomość istnienia rodzin znajdujących się w trudniejszej sytuacji, których sprawy nie trafiają na drogę postępowania sądowego.

Andrzej Rożenek – radny – zapytał, czy współpraca z MGOPS uległa zmianie po 2024r. Stwierdził, że taka informacja da radnym obraz, jak wyglądała współpraca.

Pani K.L. – Skarżąca - wskazała, że współpraca po wpłynięciu anonimowego zgłoszenia przez dłuższy czas przebiegała właściwie, jednak jej zdaniem została ona podjęta pod presją. Skarżąca podniosła, że usłyszała od pracownika MGOPS sugestię, aby podpisała zgodę na objęcie jej rodziny wsparciem przez asystenta rodziny, ponieważ w przeciwnym razie „może być jeszcze gorzej”. W ocenie Skarżącej tego rodzaju sformułowania mogą wywoływać u osoby, wobec której prowadzone jest postępowanie, poczucie zagrożenia oraz dyskomfort. Skarżąca wskazała również, że miała poczucie, iż została z góry potraktowana jako osoba stosująca przemoc.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS w Opocznie – zwróciła uwagę, iż wszelkie działania podejmowane wobec Skarżącej, opierały się na ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Wspomniana ustawa nakłada na MGOPS obowiązek współpracy z rodzinami, które przeżywają trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo wychowawczych. Zaznaczyła, że nie jest to stygmatyzacja czy kara. Jest to współpraca i współtowarzyszenie.

MGOPS nie wyręcza w sprawowaniu codziennych obowiązków. P. Dyrektor powołała się na art. 7 ust. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zgodnie z którym podmioty oraz osoby realizujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są zobowiązane do zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób objętych przepisami ustawy oraz członków ich rodzin, w tym informacji o udzielonej pomocy i przyznanych świadczeniach.

P. Dyrektor wspomniała, iż Skarżąca w skardze podnosi, aby żadnych informacji nie udostępniać publicznie. Dane zawarte w dokumentacji zawierają kwestie wrażliwe o charakterze sensorywnym, które podlegają szczególnej ochronie. P. Dyrektor przypomniała, iż działania Ośrodka dotyczą lat: 2023 i 2024. Sprawa jest znana p. Dyrektor, z rozmów przeprowadzonych ze Skarżącą (dwie rozmowy), następnie były rozmowy ze współpracownikami na temat tego, jak wyglądała współpraca, później analiza dokumentów dostępnych w MGOPS. P. Dyrektor powiedziała, iż ważne dla sprawy są dokumenty, które przedłożyła radnym w dniu dzisiejszym. Wspomniała, iż Skarżąca w grudniu 2024 r. złożyła skargę do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na tą samą sytuację. Jest to kwestia, która była wyjaśniana przez Łódzki Urząd Wojewódzki. Było przeprowadzane postępowanie wyjaśniające. W ostatnich dniach po analizie dokumentów p. Dyrektor skontaktowała się z ŁUW, prosząc o rozstrzygnięcie w tej sprawie, gdyż MGOPS nie był o tym poinformowany.

Następnie p. Dyrektor odczytała odpowiedź z ŁUW. Zaznaczyła, że do ŁUW przekazywane były dokumenty oraz wyjaśnienia pracowników realizujących współpracę ze Skarżącą. Wskazała, iż istotne dla rozstrzygnięcia obu skarg jest stanowisko zawarte w piśmie ŁUW, otrzymanym zarówno przez MGOPS, jak i Skarżącą, o treści:

„(...) każdy organ administracji publicznej ma obowiązek weryfikacji zgłoszenia i udzielenia wsparcia, jeżeli dana osoba lub rodzina tego wymaga. Brak reakcji oraz pozostawienie rodziny bez odpowiedniej pomocy traktowane jest jako naruszenie przepisów prawa.”

W końcowej części pisma z ŁUW, otrzymanego przez Skarżącą, zawarta została informacja o następującej treści:

„Zgromadzone dokumenty oraz ustalony stan faktyczny wskazują, że MGOPS w Opocznie podejmował zasadne działania zmierzające do udzielenia pomocy, działając na podstawie i w granicach prawa. Objęcie formami pomocy proponowanymi przez MGOPS w Opocznie miało na celu zapewnienie dzieciom bezpieczeństwa oraz właściwe wywiązywanie się z obowiązków opiekuńczo-wychowawczych oraz roli rodzica.”

P. Dyrektor podkreśliła, iż jest to opinia ŁUW odnośnie podjętych działań wobec Skarżącej oraz współpracy asystenta i pracowników socjalnych. Wspomniała, że MGOPS rozpatruje nie tylko kwestie przyznawanych zasiłków, ale i problemy mieszkańców dotyczące wypełniania funkcji opiekuńczo – wychowawczych oraz przeciwdziałania przemocy. Decyzje MGOPS oraz opinie, które trafiają do sądu, rzadko są zgodne z oczekiwaniami klientów wobec których są podejmowane działania. Niezadowolenie klienta z rozstrzygnięć MGOPS nie świadczy o złym działaniu czy patologicznej postawie Ośrodka. P. Dyrektor przytoczyła w udzielonej odpowiedzi kilka przepisów prawnych, które wskazują na jakiej podstawie działał MGOPS i jak taka współpraca ze strony Ośrodka powinna wyglądać. Następnie przytoczyła art. 15 ust. 1 pkt 12, pkt 18, który dotyczy podejmowania działań interwencyjnych i zaradczych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i rodzin oraz sporządzaniu okresowej oceny i przekazywaniu jej do sądu.

Dodała, iż zgodnie z art. 570 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego:

„W przypadku gdy z rodziną małoletniego asystent rodziny prowadzi pracę określoną w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, sąd opiekuńczy zwraca się o informacje, o których mowa w § 1, do właściwej jednostki organizacyjnej wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.”

Z kolei art. 571 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego stanowi:

„Każdy, komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu, obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy.”

Natomiast art. 571 § 2 brzmi:

„Obowiązek wymieniony w § 1 ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi.”

Ponadto wskazała na treść art. 109 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym:

„Jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia.”

Z kolei § 2 pkt 1 tego przepisu stanowi, iż sąd opiekuńczy może w szczególności:

„zobowiązać rodziców oraz małoletniego do określonego postępowania, w szczególności do pracy z asystentem rodziny, realizowania innych form pracy z rodziną (...).”

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy wnioskodawcą do Sądu Opiekuńczego był MGOPS.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, iż MGOPS nie stawiał wniosku o ograniczenie władzy rodzicielskiej. Wspomniała, iż sąd prowadzi swoje postępowanie i wydaje orzeczenie.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, kiedy Skarżącej został przydzielony asystent rodziny.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, iż po wyrażeniu zgody przez Skarżącą.

Pani K.L. – Skarżąca - dodała, iż było to 1 czerwca 2024 r.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, jaka była przyczyna przydzielenia Skarżącej asystenta rodziny.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, iż nie czuje się upoważniona do udzielania informacji w tym zakresie.

Pani K.L. – Skarżąca - dodała, iż asystent rodziny został jej przydzielony bezpośrednio po wpłynięciu donosu. W miesiącu wrześniu Skarżąca odebrała pismo informujące, że w miesiącu wrześniu odbędzie się sprawa sądowa. Zastanawia się, w jakim stopniu zagrażała dobru dzieci, skoro przedstawiała pełną dokumentację medyczną oraz pozytywne opinie specjalistów.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – stwierdził, iż w każdym postępowaniu administracyjnym, wszelkie postępowanie nie może być wszczęte przez donos, który nie jest podpisany.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny – wyjaśniła, że działania podejmowane na podstawie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, należące do obowiązków samorządu gminnego, nie stanowią postępowań administracyjnych. Podkreśliła, iż celem tej ustawy jest przede wszystkim troska o dobro dziecka. Wskazała również, że w sytuacji, gdy Ośrodek poweźmie informację o możliwym zagrożeniu dobra dziecka, jest zobowiązany do zbadania tej sytuacji w środowisku rodzinnym.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy MGOPS powziął wiedzę o sytuacji rodziny na podstawie otrzymanego donosu.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny – odpowiedziała, że tego rodzaju informacje objęte są tajemnicą ustawową wynikającą z art. 7 ust. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Dodała, iż pracownicy MGOPS nie są uprawnieni do udzielania informacji dotyczących ustaleń dokonanych w środowisku rodzinnym, po powzięciu wiedzy o możliwym zagrożeniu dobra dziecka.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – stwierdził, iż Skarżąca nie posiada „Niebieskiej Karty”, a w rodzinie nie stwierdzono przemocy. Następnie zapytał, czy MGOPS pozostaje w

posiadaniu dokumentacji pochodzącej od psychologa lub pedagoga ze szkół, do których uczęszczały dzieci, mogącej wskazywać na niewłaściwe wykonywanie funkcji opiekuńczo-wychowawczej w rodzinie, oraz czy tego rodzaju informacje miały wpływ na wszczęcie działań przez MGOPS.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – przypomniała, iż rozmowa toczy się w temacie działań z roku 2023 i 2024. Zapewniła, iż pracownicy współpracujący wówczas na bieżąco ze Skarżącą mieli podstawę do tego, aby rozmawiać i proponować asystenta rodziny, na co Skarżąca wyraziła zgodę, a następnie zgodę wycofała. W późniejszym czasie była druga zgoda. Wszelkie działania podejmowane wobec p. K.L. miały swoje podstawy i umotywowanie w dokumentach, bieżącej współpracy i w faktach.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy Skarżąca, wyrażając zgodę na objęcie wsparciem asystenta rodziny, odczuwała presję lub czy została do tego w jakikolwiek sposób zmuszona. Czy obawiała się negatywnych konsekwencji.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała twierdząco.

Andrzej Rożenek – radny – powiedział, iż nadal nie zna przyczyny uruchomienia całej procedury w MGOPS dotyczącej Skarżącej. Dodał, że każdy człowiek w pewnym momencie może poczuć się zagubiony oraz ulec presji i różnym insynuacjom. Radny zastanawia się, czy MGOPS może prowadzić działania bez udziału asystenta rodziny, czy też jego udział jest obligatoryjny. Zadał również pytanie, czy przydzielenie asystenta miało na celu poprawę sytuacji w rodzinie, czy też mogło prowadzić do jej pogorszenia, oraz czy takie było zamierzenie autora donosu. Zapytał, czy potrzebne były takie działania.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zapewniła, iż istniały ku temu uzasadnione argumenty, co znajduje potwierdzenie w dokumentacji, oraz że żaden z pracowników w latach 2023–2024 nie przekroczył swoich uprawnień. Następnie przypomniała, iż przytaczała już odpowiedź ŁUW, który w trybie nadzoru i kontroli analizował całą sytuację, po czym udzielił wyjaśnień, stwierdzając, że działania MGOPS były podejmowane w granicach obowiązującego prawa.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał p. Dyrektor MGOPS, czy przydzielenie asystenta pomogło czy zaszkodziło rodzinie Skarżącej.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – pozostawiła pytanie bez odpowiedzi. Dodała, iż były to lata 2023 i 2024, w których wówczas nie pełniła funkcji dyrektora Ośrodka. Stwierdziła, iż intencje pracowników czy osób podejmujących współpracę były dobre.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, ilu asystentów było przydzielonych Skarżącej.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, że jeden. Zastanawia się, dlaczego przydzielono osobę dużo młodszą od Skarżącej. Zdaniem Skarżącej, do współpracy z rodziną, w której jest dwoje dzieci z orzeczeniami, winna zostać skierowana osoba doświadczona z odpowiednią specjalizacją, ze względu na to, iż do takich dzieci podejście jest zupełnie inne, niż do dzieci neurotypowych.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy asystent o którym mowa obecnie pracuje w MGOPS i na jaką formę umowy był zatrudniony.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, iż obecnie nie pozostaje w stosunku pracy w MGOPS. Wyjaśniła, że asystent rodziny był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na zastępstwo. Dodała, iż osoba ta posiadała wymagane kompetencje do wykonywania zawodu asystenta rodziny. Wspomniała rozmowy z p. Skarżąca, z których wynikało, że nie ma zastrzeżeń co do kompetencji pracownika.

Andrzej Rożenek – radny – zapytał, dlaczego wcześniej Skarżąca nie szukała pomocy w UM.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, iż wcześniej nie korzystała z pomocy instytucjonalnej, ponieważ niedawno zakończyła się sprawa dotycząca ojca jednego z jej dzieci. Wskazała, że przez dłuższy czas podejmowała działania zmierzające do ograniczenia jego kontaktów z dzieckiem.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy zgłoszenie (donos), które wpłynęło do MGOPS, miało na celu zaszkodzenie rodzinie Skarżącej i zainicjowanie procedur uciążliwych dla tej rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała twierdząco, wskazując, że w jej ocenie osobie zgłaszającej donos częściowo udało się osiągnąć zamierzony cel. Dodała, że na posiedzeniu wykonawczym Sędzia wyraziła uznanie dla Skarżącej za działania podjęte na rzecz dzieci. W ocenie Skarżącej asystent powinien być tylko formą wsparcia, pomagając jej dojść do równowagi po trudnej sytuacji. Skarżąca stwierdziła, iż intencje MGOPS „otwierały furtkę” osobie, która tak naprawdę nie powinna mieć kontaktów z dzieckiem. Zdaniem Skarżącej, Ośrodek w takich sytuacjach ma obowiązek przede wszystkim wspierać i nie pogarszać sytuacji rodziny. Wskazała, że przy podejmowaniu działań należało uwzględnić ich możliwe skutki dla rodziny, tym bardziej że MGOPS posiadał wiedzę o sytuacji rodzinnej, kontaktował się ze szkołą oraz środowiskiem. Jej zdaniem podjęte działania były nieuzasadnionym pogłębieniem trudności zamiast udzieleniem właściwego wsparcia. Podkreśliła również, że choć mowa jest o ochronie praw małoletnich i zabezpieczeniu ich przed negatywnymi skutkami, to – w jej ocenie – nie uwzględniono, jak dzieci będą odbierały zaistniałą sytuację, ani czy nie doprowadzi ona

do ich regresu emocjonalnego lub negatywnych przeżyć. Stwierdziła, iż działania MGOPS były dokładaniem rodzicowi kolejnych problemów.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zapytała, czy na chwilę obecną Skarżąca jest objęta współpracą ze strony asystenta rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca - zaprzeczyła. Stwierdziła, iż odcinając się od czynnika, który wywołuje stres, jej sytuacja polepszyła się.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zapytała, dlaczego Skarżąca nie jest objęta współpracą z asystentem rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca - wskazała, iż jej zdaniem działania Ośrodka doprowadziły do sytuacji, w której doświadczała silnego stresu, problemów ze snem oraz trudności w prawidłowym funkcjonowaniu. Dodała, że była zmuszona do przyjmowania leków, które spowodowały skutki uboczne, a następnie – w jej ocenie – okoliczność ta została wykorzystana przez Ośrodek na jej niekorzyść poprzez skierowanie sprawy do sądu.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zapytała, czy wobec Skarżącej zostały zastosowane innego rodzaju zobowiązania ze strony sądu.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, iż na sprawie sądowej załamała się tego typu formą procesu. W następstwie została wysłana na badania do lekarza, który stwierdził, iż to, co stało się z organizmem Skarżącej jest przeciążeniem stresowym (silny długotrwały stres).

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - podsumował, iż – w ocenie Skarżącej – działania MGOPS miały charakter stygmatyzujący, ponieważ nie każdej rodzinie przydzielany jest asystent rodziny. Wskazał, że asystent jest kierowany do środowisk, w których występują trudności w realizacji funkcji opiekuńczo-wychowawczej. Następnie zapytał, jakie pozytywne efekty przyniosło zastosowanie tej formy wsparcia w postaci przydzielenia asystenta rodziny, przed czym uchroniło oraz w jaki sposób wpłynęło to na funkcjonowanie rodziny Skarżącej.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, że nie bez przyczyny MGOPS przyznaje współpracę z asystentem rodziny. P. Dyrektor wspomniała o zgodzie, która została podpisana przez Skarżącą i którą posiada w chwili obecnej. Powiedziała, iż jest mowa o roku 2023 i 2026 oraz o zacytowanych słowach z 2023 r. Stwierdziła, że nikt nikogo nie zmusza do współpracy z asystentem.

Pani K.L. – Skarżąca - odniosła się do wypowiedzi Pani Dyrektor, wskazując, że nie była ona obecna podczas podpisywania zgody na objęcie rodziny asystentem, wobec czego nie posiada wiedzy co do okoliczności i formy wyrażenia tej zgody, a tym samym – w jej ocenie – nie powinna się w tym zakresie wypowiadać.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – poprosił o informację, jak wyglądała współpraca z asystentem rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, iż współpraca polegała głównie na rozmowach dotyczących bieżącej sytuacji oraz samopoczucia Skarżącej, w tym pytaniach typu: „co u Pani słyhać” oraz „jak się Pani czuje”. Wskazała również, że dziecku były udzielane korepetycje przez pedagoga z MGOPS, z których Skarżąca nie była zadowolona. W związku z tym, w zastępstwie tej formy wsparcia, korepetycji zaczął udzielać dziecku były partner Skarżącej, z czego Skarżąca była zadowolona. Dodała ponadto, że w notatkach MGOPS przekazanych do sądu znalazła się informacja, iż Skarżąca odmówiła proponowanej formy pomocy (dot. pedagoga).

Ewa Róg – radna – zapytała, czy będąc niezadowoloną z asystenta rodziny, Skarżąca wystąpiła do obecnej p. Dyrektora o zmianę tego asystenta.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, że nie czuła jakiegokolwiek wsparcia i nie miała zaufania do instytucji. Nie występowała o zmianę asystenta rodziny, zależało jej na udowodnieniu własnych racji. Nie uważa, że rodzic, który od samego początku szuka sam pomocy i wsparcia u specjalistów, potrzebuje do tego asystenta.

Ewa Róg – radna – stwierdziła, iż Skarżąca mogła zrezygnować z asystenta. Jeżeli Skarżąca nie wystąpiła o zmianę asystenta, oznacza to, że była zadowolona z jego pracy.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, że coraz częściej wskazuje się, iż wiele dzieci funkcjonuje w spektrum autyzmu. Stwierdziła, że należy umieć odróżnić problemy opiekuńczo-wychowawcze od cech neurorozwojowych u dziecka, które – jej zdaniem – mogą być podobne w odbiorze, jednak wynikają z innych przyczyn i wymagają odmiennego podejścia oraz rodzaju oddziaływań. Wskazała, iż w jej ocenie, przy uwzględnieniu tej perspektywy, można dojść do wniosku, że pracownicy Ośrodka mogą nie posiadać wystarczającego przeszkolenia w zakresie pracy z dziećmi o szczególnych potrzebach rozwojowych. Dodała również, że wyraziła zgodę na objęcie rodziny wsparciem asystenta w związku z anonimowym zgłoszeniem, obawiając się możliwych dalszych konsekwencji i rozwoju sytuacji.

Ewa Róg – radna – zapytała, ile razy dziecko korzystało z pomocy psychologa szkolnego.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, iż w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego zajęcia z psychologiem są podstawą. Tego typu zajęcia dziecko ma realizowane w szkole jak i poza szkołą. Dodała, że dziecko w szkole korzystało z psychologa 1 raz w tygodniu i 1 raz w tygodniu miało zajęcia w Poradni Pedagogiczno – Psychologicznej.

Andrzej Rożenek – radny – zapytał, czy Skarżąca otrzymała z MGOPS jakąkolwiek inną formę wsparcia, poza działaniami będącymi przedmiotem prowadzonej dyskusji.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, że po utracie pracy zaproponowano jej różnego rodzaju zasiłki. Wskazała jednak, iż w jej ocenie potrzeby rodziny znajdującej się w takiej sytuacji są znacznie szersze niż wsparcie finansowe oferowane przez MGOPS. Dodała, że z jej perspektywy korzystniejsze było kontynuowanie pracy zawodowej przy jednoczesnym sprawowaniu opieki nad dziećmi, niż doprowadzenie do sytuacji utraty zatrudnienia.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zapytała, czy Skarżąca miała udzieloną pomoc ze strony Ośrodka.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, że do września 2024 r. nie miała udzielonej pomocy. Co do kwestii zasiłków, złożyła dokumenty około listopada 2024 r. Natomiast przez wiele lat z takich form nie korzystała, ponieważ uważała, że jej dzieci mają większe potrzeby i zasadnym jest utrzymywanie pracy.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zapytała, czy Skarżąca pamięta wspólne rozmowy (przełom stycznia – lutego 2025 r.) i czy w tamtym czasie proponowana forma pomocy nie wybrzmiała w żaden sposób wobec rodziny Skarżącej.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, iż pamięta propozycję Pani Dyrektor dotyczącą odbycia stażu. Dodała, że mimo wiedzy o pogorszeniu stanu zdrowia matki Skarżącej, zasugerowano jej, iż dzieci są już na tyle samodzielne, że poradzą sobie bez stałej obecności rodzica. W ocenie Skarżącej zabrakło w tej sytuacji empatii oraz zrozumienia, że dzieci posiadają szczególne potrzeby rozwojowe i stosowne orzeczenia, co wymaga zwiększonego zaangażowania opiekuńczego.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – podsumował, iż Skarżąca podejmuje działania zmierzające do aktywności zawodowej oraz – w jego ocenie – korzysta z finansowych form wsparcia oferowanych przez MGOPS w ograniczonym zakresie. Wskazał również, że zakres udzielonej jej pomocy był niewystarczający i w praktyce sprowadzał się głównie do przydzielenia asystenta rodziny, którego obecność – według Skarżącej – miała negatywny wpływ na sytuację rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca - zgodziła się z opinią Przewodniczącego Komisji, wskazując, że jej zastrzeżenia nie dotyczą personalnie samego asystenta rodziny, lecz konsekwencji wynikających z zastosowania tego rodzaju form wsparcia oraz podejmowanych działań. Podkreśliła, iż oferowana przez MGOPS pomoc powinna służyć realnej poprawie sytuacji rodziny, z uwzględnieniem wszystkich możliwych skutków podejmowanych działań oraz nadrzędnego dobra dzieci. Wskazała również, że przed wdrożeniem określonych działań

Ośrodek powinien analizować, czy będą one działały na korzyść rodziny, czy też mogą prowadzić do pogorszenia jej sytuacji.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – przedstawił hipotetyczną sytuację dotyczącą wpływu zgłoszeń do MGOPS zawierających informacje o możliwych nieprawidłowościach lub trudnej sytuacji w rodzinie osoby pełniącej funkcję publiczną, np. Przewodniczącego, Dyrektora, Sekretarza lub Mecenasa. Wskazał, że w następstwie takiego zgłoszenia MGOPS wszczyna stosowną procedurę. W związku z tym Przewodniczący zwrócił się z pytaniem, czy w analogicznej sytuacji wobec wskazanych osób również mogłoby zostać zastosowane wsparcie w formie przydzielenia asystenta rodziny.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – udzieliła odpowiedzi przeczącej. Wyjaśniła, że MGOPS podejmuje działania w przypadku zgłoszeń, w tym anonimowych, dotyczących podejrzenia zagrożenia dobra dziecka. Przedstawiła hipotetyczną sytuację polegającą na otrzymaniu zgłoszenia telefonicznego dotyczącego możliwego spożywania alkoholu w obecności małoletniego dziecka. Zwróciła się do Przewodniczącego z pytaniem, czy w takiej sytuacji mogłaby zaniechać podjęcia czynności sprawdzających. Wskazała, że zgodnie z obowiązującymi procedurami i zakresem obowiązków MGOPS kieruje pracowników do weryfikacji zgłoszenia. Są to działania sprawdzające. Pracownicy MGOPS mają nie tylko prawo, ale i obowiązek poinformować właściwy sąd rejonowy do spraw nieletnich o sytuacjach dysfunkcyjnych w rodzinie.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - podsumował, iż Skarżąca jest matką samotnie wychowującą dzieci, łączącą obowiązki zawodowe z opieką nad dziećmi. Wskazał, że przez znaczną część okresu Skarżąca nie korzystała ze świadczeń MGOPS. Następnie, w wyniku otrzymanego zgłoszenia, rodzinie został przydzielony asystent rodziny. Przewodniczący zaznaczył, że w ocenie Skarżącej działania związane z objęciem rodziny wsparciem asystenta naruszyły spokój życia rodzinnego oraz wywołały poczucie dyskomfortu i niekorzystnie wpłynęły na sytuację rodziny.

Ewa Róg – radna – odniosła się do wypowiedzi Skarżącej dotyczącej samotnego wychowywania dzieci, przedstawiając swoje stanowisko, zgodnie z którym status osoby samotnie wychowującej dziecko istnieje wówczas, kiedy ojciec dziecka nie żyje lub jest nieznany.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny w MGOPS – odniosła się do kwestii poruszanych w toku dyskusji, przedstawiając procedurę przydzielania asystenta rodziny zgodnie z ustawą o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Wyjaśniła, że w przypadku powzięcia przez Ośrodek informacji mogących wskazywać na zagrożenie dobra dziecka,

MGOPS ma obowiązek podjąć czynności weryfikacyjne. W ramach prowadzonych działań dokonywane jest rozeznanie sytuacji rodzinnej, obejmujące m.in. kontakt z rodziną, placówką oświatową oraz – w razie potrzeby – pozyskanie informacji dotyczących stanu zdrowia dziecka. Po przeprowadzeniu analizy sytuacji rodziny pracownik socjalny, w przypadku stwierdzenia potrzeby wsparcia, może skierować do Dyrektora wnioszek o przydzielenie asystenta rodziny. Decyzja w tym zakresie podejmowana jest przez Dyrektora na podstawie zgromadzonej dokumentacji i oceny zasadności objęcia rodziny wsparciem. Radca Prawny podkreśliła, że na tym etapie współpraca rodziny z asystentem ma charakter dobrowolny i wymaga zgody rodziny. Nie istnieje żaden akt administracyjny, który nakładałby obowiązek przydzielenia takiego asystenta danej rodzinie. P. Mecenasa nie zgadza się ze stwierdzeniem, iż asystent rodziny został przydzielony w wyniku donosu. W każdej takiej sytuacji jest zachowana procedura wynikająca z ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Pierwszą informacją wskazującą na możliwość zagrożenia dobra dziecka było anonimowe zgłoszenie. I to zgłoszenie rozpoczęło procedurę weryfikacji w środowisku. Zaznaczyła, że asystent rodziny został przydzielony po realizacji kilku etapów sprawdzających sytuację tej rodziny. Nie w wyniku samego donosu.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - zwrócił się z pytaniem, jakie okoliczności zostały ustalone i zweryfikowane przez pracownika socjalnego, co skutkowało uznaniem zasadności objęcia rodziny wsparciem asystenta rodziny.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny w MGOPS – odpowiedziała, iż pracownik socjalny udaje się w środowisko, czyli do domu rodzinnego, weryfikuje funkcjonowanie dziecka w placówce szkolnej, w placówce edukacyjnej, weryfikuje jak rodzic wywiązuje się z obowiązków rodzicielskich, jak dziecko radzi sobie w sytuacjach rówieśniczych, jak wygląda rozwój dziecka zarówno na polu edukacyjnym, psychologicznym, jak i społecznym.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy MGOPS był w posiadaniu dokumentów ze szkół, które świadczyły o konieczności przydzielenia asystenta rodziny.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, iż nie udzieli odpowiedzi na zadane pytanie, ze względu na art. 7 ust. 3 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Z tej tajemnicy może zwolnić p. Dyrektor sąd.

Andrzej Rożenek – radny – zapytał, czy spotkania z asystentem rodziny kończą się protokołem. Zastanawia się, czy na Skarżącą była wywierana presja.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny w MGOPS – odpowiedziała, iż każde spotkanie asystenta jest dokumentowane w formie notatki. Są to dokumenty, które opisują spotkanie, podjęte działania i ustalenia w toku tego spotkania. Jeśli chodzi o kwestię, czy

notatka mogła zostać podpisana przez osobę współpracującą pod jakimkolwiek przymusem stwierdziła, iż są to dywagacje.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zwrócił się do Skarżącej z pytaniem, czy posiada wiedzę na temat dokumentacji sporządzonej przez pracownika socjalnego, obejmującej ustalenia z wywiadu środowiskowego oraz informacje pozyskane ze szkoły, stanowiące podstawę do zaproponowania rodzinie wsparcia w formie asystenta rodziny.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, iż takich dokumentów nie widziała. Wspomniała, iż dwa razy była obecna na rozmowie u p. Dyrektora, gdzie pytała dlaczego doszło do takich sytuacji. Wówczas usłyszała odpowiedź, że jest dobrą mamą, dobrze zajmuje się dziećmi, nic takiego się nie stało i że będzie wszystko w porządku. Skarżąca wspomniała, iż w Ośrodku przedstawiała swoją dokumentację.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zwrócił się do p. Dyrektora z pytaniem, czy po zakończeniu swojego wystąpienia Skarżąca będzie miała możliwość zapoznania się z dokumentacją dotyczącą prowadzonego postępowania w jej sprawie.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS – udzieliła odpowiedzi twierdzącej.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – zapytał, czy wszystkie dokumenty dotyczące Skarżącej i jej rodziny zostały przekazane do ŁUW.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS – odpowiedziała, że zostały przekazane w 2024 r.

Pani K.L. – Skarżąca - przeczytała część pozytywnej opinii z OZSS (Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów) z dnia 26 sierpnia 2025 r. na temat dziecka i Skarżącej. Skarżąca poinformowała, iż posiada także inne opinie z terapii i różnego rodzaju zajęć, do wglądu. Dodała, iż MGOPS zapoznawał się z różnymi pozytywnymi działaniami Skarżącej w kierunku lepszego funkcjonowania jej dziecka. Dodała, że rozumie kwestie postępowania MGOPS dotyczące obowiązku weryfikacji ewentualnego donosu, która ciąży na Ośrodku. Zastanawia się, dlaczego szkodzi się rodzinie mówiąc, że jest to forma wsparcia, skoro nie została wszczęta procedura „Niebieskiej Karty”.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji – stwierdził, że w nadmiarze zaproponowano rodzinie asystenta, który nic nie pomógł. Skarżąca została pozostawiona sama sobie, musiała realizować się zawodowo, utrzymać rodzinę, dodatkowo była stygmatyzowana przez przydzielenie jej asystenta rodziny. Jest zdania, że Skarżąca jest zaangażowaną matką, która realizuje wszystkie zalecenia z orzeczeń odnośnie potrzeb wsparcia dzieci przez specjalistów psychologów czy rehabilitantów. Stwierdził, że donos został napisany przez osobę, która chciała zaszkodzić skarżącej, w następstwie został przydzielony asystent, który w niczym nie pomógł. Przestrzegł p. Dyrektora przed nadmiarowością tego typu działań, które z pewnością

nie służą dobru rodziny. Przewodniczący zdaje sobie sprawę z tego, że istnieją rodziny, które tego asystenta potrzebują i jest to działanie nieodzowne. Lecz w analizowanej sytuacji oraz dokumentów, Skarżąca jako osoba samotnie wychowująca dzieci z orzeczeniami jest zaangażowana w proces wychowawczy. Stwierdził, iż nikt z obecnych na sali nie chciałby przyjść i przedstawiać swoich problemów publicznie. Stwierdził, iż została wdrożona „bezduszna machina ustawowa”.

Andrzej Rożenek – radny - odniósł się do toczącej się dyskusji dotyczącej objęcia rodziny wsparciem asystenta oraz wpływu tych działań na sytuację rodziny. Wskazał na potrzebę wypracowania porozumienia pomiędzy MGOPS a Skarżącą, które pozwoliłoby na poprawę wzajemnych relacji oraz złagodzenie napiętej atmosfery. Wyraził opinię, że podjęte działania mogły zostać odebrane przez rodzinę jako źródło dyskomfortu i obaw dotyczących przyszłości.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS – powiedziała, że współpraca z rodzinami czy osobami przeżywającymi różne kryzysy i problemy, jest procesem złożonym. Podkreśliła, że przepisy prawa nie określają jednego, uniwersalnego sposobu postępowania w tego typu przypadkach, a działania podejmowane przez Ośrodek zależą od indywidualnej sytuacji rodziny. Wskazała, że współpraca z rodzinami znajdującymi się w sytuacjach kryzysowych jest procesem złożonym, wymagającym zaangażowania wszystkich stron. Skuteczność podejmowanych działań uzależniona jest od współdziałania i gotowości do współpracy ze strony osób objętych pomocą. Dyrektor wyraziła stanowisko, że działania MGOPS były podejmowane w granicach obowiązujących przepisów prawa, co zostało potwierdzone w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Łódzki Urząd Wojewódzki. Wskazała również, że w sprawie wydane zostało postanowienie sądu, którego ustalenia pozostają spójne z działaniami podejmowanymi przez Ośrodek. Podkreśliła, że w latach 2023–2024 MGOPS nie naruszył obowiązujących przepisów prawa ani nie przekroczył swoich kompetencji.

Pani K.L. – Skarżąca - odniosła się do słów p. Dyrektora dot. przewycięzania kryzysów wśród rodziny mówiąc, że winno się rozróżnić to pojęcie, aby nie powodować kryzysów w rodzinie. Stwierdziła, iż współpraca na zasadzie „doprowadzimy do kryzysu a potem będziemy współpracować”, nie jest dobrym rozwiązaniem.

Elżbieta Matyskiewicz – Dyrektor MGOPS – przedstawiła hipotetyczną sytuację, wskazując, że w przypadku uzyskania przez Ośrodek informacji o osobie nadużywającej alkoholu, znajdującej się w stanie uzależnienia powodującym brak świadomości problemu, która podejmuje działania mogące zagrażać jej zdrowiu lub życiu, zapytała radnych, czy w takiej sytuacji Ośrodek powinien pozostać bierny wobec uzyskanych informacji. Taka osoba może trafić na przymusowe leczenie i w związku z tym może być niezadowolona.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - zwrócił się z prośbą do Miejsko–Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Opocznie o przygotowanie oraz przedłożenie radnym informacji statystycznej za okres ostatnich trzech lat, obejmującej liczbę rodzin z terenu Gminy Opoczno korzystających ze wsparcia asystenta rodziny oraz rodzin objętych procedurą „Niebieskiej Karty”. Przewodniczący jest zdania, iż w rodzinach objętych procedurą „Niebieskiej Karty” istnieje przesłanka do zaproponowania asystenta rodziny.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – zaprzeczyła, mówiąc że przesłanką do zaproponowania asystenta są problemy opiekuńczo – wychowawcze, problemy rodzinne oraz to, czy są tam dzieci. Każda sytuacja w rodzinie jest rozpatrywana indywidualnie. Objęcie rodziny „Niebieską Kartą” nie warunkuje przyznania asystenta rodziny.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny w MGOPS – wyjaśniła, że „Niebieska Karta” to zupełnie inne postępowanie. Jest prowadzona w trybie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej. Nie można mylić tych dwóch pojęć i dwóch postępowań, ponieważ są to dwie odrębne kwestie.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - zapytał, jakie cele pracy zrealizował asystent w rodzinie Skarżącej podczas postępowania.

Małgorzata Kaczyńska – Kacprzak – Radca Prawny w MGOPS – odpowiedziała, że jest to objęte tajemnicą ustawową, jakie cele stawiał asystent na rozpoczęciu pracy z tą rodziną (jakie podjął działania i jakie zdiagnozował problemy).

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS - ponownie wspomniała o wyniku kontroli przeprowadzonej przez Łódzki Urząd Wojewódzki w omawianej sprawie. Wskazała również, że w sprawie wydane zostało postanowienie sądu, który prowadził swoje własne postępowanie, zbierając informacje nt. rodziny z różnych źródeł. Wskazała, że ustalenia sądu pozostają spójne z działaniami podejmowanymi przez Ośrodek.

Pani K.L. – Skarżąca - odniosła się do słów p. Dyrektora mówiąc, że sąd podjął taką decyzję, po zeznaniach Skarżącej na sprawie. Na sprawie klarownie zostało powiedziane, że sąd nie ma żadnych zastrzeżeń do Skarżącej jeżeli chodzi o opiekę i funkcjonowanie rodziny, ale o to, że Skarżąca padła ofiarą takiego postępowania. Pani K.L. przyznała się na sprawie sądowej, że jest zestresowana i cierpi na bezsenność. Z tego względu miała przyznanego asystenta przez sąd. Jest zdania, iż cała sytuacja zaistniała po działaniach MGOPS.

Elżbieta Matyśkiewicz – Dyrektor MGOPS – odwołała się do swojego doświadczenia zawodowego i jest zdania, że skarga p. K.L. jest bezzasadna, a podjęte działania były zgodne z prawem. Istniały powody do tego, aby Ośrodek podejmował takie a nie inne decyzje.

Pani K.L. – Skarżąca - zapytała Panią Dyrektora, czy zapoznała się ze specyfiką funkcjonowania dzieci o potrzebach zbliżonych do potrzeb dzieci Skarżącej, w tym z ich cechami oraz reakcjami na różne sytuacje. Zapytała również, czy potrafi odróżnić problemy opiekuńczo-wychowawcze od cech charakterystycznych dla funkcjonowania takich dzieci. Dodała, że są to odmienne kwestie oraz że wiele rodzin mierzy się z trudnościami związanymi z funkcjonowaniem dzieci o podobnych potrzebach. Wskazała, iż w jej ocenie przyjęcie analogicznego sposobu postępowania wobec wszystkich rodzin znajdujących się w podobnej sytuacji, prowadziłoby do kierowania ich spraw na drogę sądową, zamiast udzielania wsparcia. Skarżąca oświadczyła, że odbiera zaistniałą sytuację jako formę ukarania jej, z uwagi na fakt wychowywania dzieci o szczególnych potrzebach rozwojowych.

Andrzej Rożenek – radny – zapytał, czy obecnie wobec Skarżącej toczy się jakiegokolwiek postępowanie sądowe.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała przecząco wskazując, że postępowanie zostało zakończone.

Andrzej Rożenek – radny – zapytał, czy postępowanie zakończyło się wyrokiem korzystnym dla Skarżącej.

Pani K.L. – Skarżąca - odpowiedziała, że w zakresie pierwszego postępowania, dotyczącego osoby, która – jak wskazała – nie powinna pojawić się w rodzinie Skarżącej, postępowanie zakończyło się wyrokiem korzystnym. Dodała, że wobec Skarżącej nie są formułowane żadne zastrzeżenia, co – w jej ocenie – potwierdzają opinie ze szkoły oraz pozostała dokumentacja. Skarżąca wyraziła wątpliwość co do celu oraz zasadności prowadzenia wobec niej takiej formy postępowania.

Andrzej Rożenek – radny – stwierdził, iż podczas dzisiejszego posiedzenia Komisji nie uzyskał wszystkich odpowiedzi, co – jak wskazał – wynika z obowiązujących procedur prawnych. Zauważył również, że co do zasady w tego rodzaju postępowaniach, szczególną uwagę poświęca się stanowisku osoby skarżącej, z uwagi na okoliczności towarzyszące takim sprawom. Radny zwrócił się do Przewodniczącego Komisji z prośbą o niepoddawanie skargi pod głosowanie na dzisiejszym posiedzeniu, celem umożliwienia dalszego przedyskutowania poruszanej tematyki.

Tomasz Kopera – Przewodniczący Komisji - złożył wniosek o zamknięcie posiedzenia komisji oraz przełożenie procedowania skargi Pani K.L. z dnia 11.03.2026 r. na Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Opocznie na kolejne posiedzenie.

Analogiczny wniosek złożył w odniesieniu do punktu 6 porządku obrad komisji, dotyczącego skargi Pana D.G. z dnia 15.10.2025 r. na Dyrektora Miejsko–Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, wnosząc o jej przełożenie na kolejne posiedzenie.

Radny Tomasz Kopera – za

Radny Andrzej Rożenek – za

Radny Arkadiusz Lipiec - za

Radna Ewa Róg – za

Głosowanie: za - 4, przeciw - 0, wstrz. – 0.

Ad. pkt 7.

Zapytania i wolne wnioski.

Brak głosów w dyskusji.

Ad. pkt 8.

Zamknięcie posiedzenia.

Godzina rozpoczęcia komisji 14.00, godzina zakończenia komisji 16.00.

Sesje i komisje są transmitowane on-line na kanale YouTube gminy Opoczno.

Nagrania dostępne na stronie internetowej: www.opoczno.esesja.pl

Komisja Skarg, wniosków i petycji w składzie:

1. Kopera Tomasz – Przewodniczący Komisji .....
2. Rożenek Andrzej – Zastępca Przewodniczącego .....
3. Lipiec Arkadiusz - członek Komisji .....
4. Róg Ewa – członek Komisji .....

Protokolowała:

Katarzyna Zaroda – Olkowska

Pomoc administracyjna w Biurze Rady Miejskiej.